

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Animnapu't Anim

Pagbubunyag sa Propetikong Simponya: Ang Panahon ng Pagtatatak, ang Huling Ulan, at ang Panawagang Lumabas mula sa Babilonia

Jeff Pippenger
2024-01-30

Ang siping tinalakay natin sa nakaraang artikulo ay nagsabi na ang “dakilang pagbubuhos ng Espiritu Santo” sa Apocalipsis kabanata labing-walo ay “hindi darating hanggang sa magkaroon tayo ng isang bayang naliwanagan, na sa pamamagitan ng karanasan ay nakaaalam kung ano ang kahulugan ng pagiging mga kamanggagawa ng Diyos.” Ngunit ang pangako ay na kapag “tayo ay may ganap at buong-pusong pagkatalaga sa paglilingkod kay Kristo, kikilalanin ito ng Diyos sa pamamagitan ng isang pagbubuhos ng kaniyang Espiritu na walang sukat.” Ang pagtukoy sa “dakilang pagbubuhos” ay nagpapahiwatig ng isang mas maliit na pagbubuhos (may sukat).

Noong Setyembre 11, 2001, bumaba ang makapangyarihang anghel ng Pahayag labing-walo, ngunit "ang pinakamalaking bahagi ng iglesia" noon, at hanggang ngayon, "ay hindi mga kamanggagawa ng Diyos." Sa pagitan ng Setyembre 11, 2001, at ng punto kung kailan tinutukoy ng Diyos ang katunayan na sa wakas ay may isang pangkat na umabot sa "ganap, buong-pusong pagtalaga sa paglilingkod kay Cristo," ang huling ulan ay "sinusukat," nagaganap ang paghuhukom sa mga buhay, at nagsisimula ang paghuhukom sa bahay ng Diyos.

Tinutukoy ng Apocalipsis kabanata labing-walo ang dalawang tinig, na, ayon kay Sister White, ay dalawang panawagan sa mga iglesia. Ang ikalawang tinig (panawagan) ay ang panawagang lumabas mula sa Babilonia na magaganap sa nalalapit nang batas ng Linggo. Ang unang tinig ay dumating noong Setyembre 11, 2001. Ang pagbubuhos ng Banal na Espiritu na nagsimula noon ay "may sukat," sapagkat kinailangang linisin muna ni Cristo ang bayang sa dakong huli ay Kaniyang pagbubuhusan ng Banal na Espiritu "nang walang sukat," habang itinataas Niya sila bilang isang watawat sa oras ng dakilang lindol. Kinailangang madalisay ang pangkat na iyon bago umalingawngaw ang ikalawang tinig ng Apocalipsis labing-walo, sapagkat sila ang magiging mga magpapahayag ng mensaheng iyon.

Sa unang kabiguan noong tagsibol ng 1844, ang mga Protestante ay naging mga Protestanteng nasa apostasya, at ang mga tapat na noon ay nasumpungan ang kanilang sarili sa panahon ng pagkaantala ay kumatawan sa templo ng mga dating hindi bayan ng Diyos. Noong Setyembre 11, 2001, bumaba ang makapangyarihang anghel ng Apocalipsis labing-walo, at nagsimula ang unang hakbang sa paglilinis at pagbabangon ng huling-panahong templo ng Diyos, at ito ay nagsimula sa pagsubok sa Laodiceang Adventismo. Noong Hulyo 18, 2020, nagsimula ang ikalawang hakbang ng proseso ng pagsubok. Sa bautismo ni Cristo, nagsimula ang proseso ng pagbubukod sa sinaunang Israel, sapagkat noon pinili ni Cristo ang mga unang alagad, na siyang naging saligan ng Kristiyanong templo na Kanyang itinatayo sa kasaysayang iyon.

Sa pasimula ng Kaniyang tatlo't kalahating taong ministryo, nilinis ni Cristo ang templo, na Kaniyang itinukoy bilang “bahay ng Kaniyang Ama,” at sa katapusan ng Kaniyang ministryo, nang Kaniyang linisin ang templo sa ikalawa at huling pagkakataon, ang Kaniyang pahayag ay: “Ang inyong bahay ay iniwan sa inyo na wasak.” Ang dating bayang tipan ay nilampasan na at ang Kaniyang bagong bayang tipan ay itinatag bilang “Kaniyang Templo.” Sa batas sa Linggo, ang estrukturang korporatibo ng Iglesia Adventista ng Ikapitong Araw ay magiging tiwangwang.

Wika ng propeta, 'Nakita ko ang isa pang anghel na bumabang mula sa langit, na may dakilang kapangyarihan; at ang lupa ay naliwanagan ng kaniyang kaluwalhatian. At siya'y sumigaw nang makapangyarihan sa malakas na tinig, na sinasabi, Bumagsak, bumagsak ang dakilang Babilonia, at naging tahanan ng mga demonyo' (Apocalipsis 18:1, 2). Ito ang gayon ding mensahe na ibinigay ng ikalawang anghel. Bumagsak ang Babilonia, 'sapagkat pinainom niya ang lahat ng mga bansa ng alak ng poot ng kaniyang pakikiapid' (Apocalipsis 14:8). Ano ang alak na iyon?-Ang kaniyang mga maling doktrina. Ibinigay niya sa sanlibutan ang isang huwad na Sabbath sa halip ng Sabbath ng ikaapat na utos, at inulit ang kasinungalingang unang sinabi ni Satanas kay Eva sa Eden-ang likas na kawalang-kamatayan ng kaluluwa. Marami pang magkakauri niyang kamalian ang kaniyang pinalaganap sa malayo't malapit, 'itinuturo bilang mga doktrina ang mga utos ng mga tao' (Mateo 15:9).

Nang simulan ni Jesus ang Kaniyang pampublikong ministryo, nilinis Niya ang Templo mula sa sakrilehiyosong paglapastangan nito. Kabilang sa mga huling gawa ng Kaniyang ministryo ang ikalawang paglilinis ng Templo. Kaya, sa huling gawain para sa pagbibigay-babala sa sanlibutan, dalawang natatanging panawagan ang ipinahayag sa mga iglesia. Ang mensahe ng ikalawang anghel ay: “Bumagsak, bumagsak ang Babilonia, yaong dakilang bayan, sapagkat pinainom niya ang lahat ng bansa ng alak ng poot ng kaniyang pakikiapid” (Apocalipsis 14:8). At sa malakas na sigaw ng mensahe ng ikatlong anghel, isang tinig ang narinig mula sa langit na nagsasabi, “Magsilabas kayo sa kaniya, bayan Ko, upang huwag kayong makibahagi sa kaniyang mga kasalanan, at upang huwag kayong tumanggap ng kaniyang mga salot. Sapagkat ang kaniyang mga kasalanan ay umabot hanggang sa langit, at naalaala ng Diyos ang kaniyang mga kasamaan” (Apocalipsis 18:4, 5). Review and Herald, Disyembre 6, 1892.

Ang unang paglilinis ng templo ay tumutugma sa unang tinig ng kabanata labing-walo ng Apocalipsis, at ang ikalawang tinig ay ang malakas na sigaw na tumatawag sa ibang kawan ng Diyos palabas sa Babilonya. Natupad ang mga talatang isa hanggang tatlo nang ang mga dakilang gusali ng Lungsod ng New York ay pinabagsak. Nangyari iyon noong Setyembre 11, 2001, at naganap ang unang paglilinis ng templo, o ang una sa dalawang panawagan sa mga iglesia. Nagsimula ang unang panawagan sa bautismo ni Cristo, nang bumaba mula sa langit ang Espiritu Santo at nagsimula ang pagsubok para sa sinaunang Israel. Noong Agosto 11, 1840, ang unang paglilinis ng templo, o ang una sa dalawang panawagan sa mga iglesia, ay ibinigay sa kilusang Milerita.

Sa panahong iyon, nagsimula ang huling ulan at ang paglalagay ng tatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo, kasabay ng mga pangwakas na tagpo ng Paghuhukom na Pansiyasat. Sa mga pangwakas na tagpong iyon, ang gawain ni Cristo ay inilalarawan bilang Kanyang pagpapawi ng mga kasalanan ng mga tapat mula sa aklat ng mga kasalanan, o ang pagbubura ng mga pangalan ng

mga nag-aangking Kristiyano mula sa aklat ng buhay. Ang panahong iyon ang panahon ng pagwiwisik ng huling ulan, sapagkat ibubuhos lamang ng Diyos ang Banal na Espiritu nang walang sukat kapag ang iglesia ay dalisay. Sa panahon ng batas sa Linggo, ang pagbubuhos ng Banal na Espiritu ay magiging walang sukat.

"Ano ang ginagawa ninyo, mga kapatid, sa dakilang gawain ng paghahanda? Yaong mga nakikipag-isa sa sanlibutan ay tumatanggap ng hulmang makamundo at naghahanda para sa tanda ng hayop. Yaong mga hindi nagtitiwala sa sarili, na nagpapakumbaba sa harap ng Diyos at nililinis ang kanilang mga kaluluwa sa pamamagitan ng pagsunod sa katotohanan—ang mga ito ay tumatanggap ng hulmang makalangit at naghahanda para sa selyo ng Diyos sa kanilang mga noo. Kapag lumabas na ang dekreto at naipataw ang tatak, mananatiling dalisay at walang dungis ang kanilang pagkatao magpakailanman." Testimonies, tomo 5, 216.

Ang gawain ng Espiritu Santo ay ang pagsumbat sa sanlibutan tungkol sa kasalanan, sa katuwiran, at sa kahatulan. Maaaring balaan lamang ang sanlibutan sa pamamagitan ng pagkakita na ang mga sumasampalataya sa katotohanan ay pinabanal sa pamamagitan ng katotohanan, na kumikilos ayon sa mataas at banal na mga simulain, na sa isang mataas at marangal na diwa ay ipinakikita ang hangganang naghihiwalay sa mga nag-iingat ng mga utos ng Diyos at sa mga yumuyurak sa mga ito sa ilalim ng kanilang mga paa. Ang pagpapabanal ng Espiritu ang siyang nagpapakilala sa kaibhan sa pagitan ng mga may tatak ng Diyos at ng mga nagpapangilin ng huwad na araw ng kapahingahan. Kapag dumating ang pagsubok, maliwanag na mahahayag kung ano ang tanda ng hayop. Ito ang pangilin ng Linggo. Ang mga yaong, matapos marinig ang katotohanan, ay patuloy na itinuturing na banal ang araw na ito; sila'y nagtataglay ng lagda ng tao ng kasalanan, na nag-akalang baguhin ang mga panahon at mga kautusan. Bible Training School, Disyembre 1, 1903.

Itinutukoy ni Isaias ang "araw ng hanging silanganan," na kinikilala rin niya bilang ang "marahas na hangin," na pinipigil (stayeth), bilang ang punto kung kailan nagsisimula ang "pagsukat."

Sa takdang sukat, kapag ito'y sumibol, makikipagtalo ka rito; pinipigil niya ang kaniyang mabangis na hangin sa araw ng silangang hangin. Sa pamamagitan nito nga ay malilinis ang kasamaan ni Jacob; at ito ang buong bunga upang alisin ang kaniyang kasalanan: kapag ginawang parang mga batong-apog na pinaghihiwa-hiwalay ang lahat ng bato ng dambana, ang mga sagradong punong-kahoy at ang mga larawang inanyuan ay hindi na mananatiling nakatayo. Gayunma'y ang bayang nakukutaan ay magiging tiwangwang, at ang tirahan ay pababayaan, at iiwan na gaya ng ilang; doo'y manginginain ang guya, at doo'y hihiga ito, at kakainin ang mga sanga niyon. Kapag ang mga sanga nito ay nangalalanta, mababali ang mga iyon; darating ang mga babae at susunugin ang mga ito; sapagkat ito'y bayang walang unawa; kaya't ang lumikha sa kanila ay hindi maaawa sa kanila, at ang humubog sa kanila ay hindi magpapakita sa kanila ng kagandahang-loob. At mangyayari sa araw na yaon, na ang Panginoon ay pupukpukin mula sa daluyan ng ilog hanggang sa batis ng Egipto, at kayo'y titipunin isa-isa, O kayong mga anak ni Israel. At mangyayari sa araw na yaon, na hihipan ang dakilang trumpeta, at paririto ang mga nasa bingit ng kapahamakan sa lupain ng Asiria, at ang mga itinakwil sa lupain ng Egipto, at sasamba sa Panginoon sa banal na bundok sa Jerusalem. Isaias 27:6-13.

Ang "hanging silanganan" ang kapangyarihang nagpapalubog sa "mga sasakyang-dagat ng Tarsis" at nagdudulot ng paghatol sa patutot ng Tiro. Ang "hanging silanganan" ang kapangyarihang nagpapakilabot sa mga hari. Ang "hanging silanganan" ang nagdala ng "blasting" na salot sa Egipto, na nagbunga ng pitong taon ng taggutom, nang dalhin nina Jose at Paraon ang buong sanlibutan (Egipto) sa pagkaalipin, at ang "hanging silanganan" din ang nagdala ng "mga balang" na lumamon sa lahat sa panahon ng pagliligtas mula sa Egipto. Ang Islam ang "hanging silanganan."

Ipinagtibay ng mga kilusang reporma sa propesiya sa Biblia na ang bawat kilusang reporma ay may sarili nitong natatanging tema. Ang tema ng kilusang reporma ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay Islam. Noong Setyembre 11, 2001, ang Islam ng ikatlong aba ay sumalakay sa hayop na mula sa lupa, at si George W. Bush, "ang ikalawa", ay kaagad nagpataw ng pagpipigil sa "hanging silangan." Sa pangyayaring iyon, gaya ng itinala ni Kapatid na White, nang ibinagsak ang malalaking gusali ng Lungsod ng New York, natupad ang Apocalipsis kabanata labing-walo, talatang isa hanggang tatlo. Ang tatlong talatang iyon ay kumakatawan sa una sa dalawang tinig sa Apocalipsis kabanata labing-walo. Ang ikalawang tinig ay matatagpuan sa talatang apat, at tumutukoy ito sa panawagang lumabas mula sa Babilonya, na nagsisimula sa batas ng Linggo sa Estados Unidos. Ang Islam ng ikatlong aba ay pinipigil ng apat na anghel ng Apocalipsis kabanata pito, samantalang tinatatakan ang isang daan at apatnapu't apat na libo.

Ang Panginoong Diyos ay isang Diyos na mapanibughuin, gayunman ay mahaba ang Kanyang pagtitimpi sa mga kasalanan at mga pagsalangsang ng Kanyang bayan sa salinlahing ito. Kung ang bayan ng Diyos ay lumakad sa Kanyang payo, sana'y sumulong ang gawain ng Diyos, at ang mga mensahe ng katotohanan ay naihatid sana sa lahat ng taong nananahan sa balat ng buong lupa. Kung ang bayan ng Diyos ay sumampalataya sa Kanya at naging tagatupad ng Kanyang salita, kung kanilang iningatan ang Kanyang mga utos, hindi sana dumating ang anghel na lumilipad sa langit na may mensahe sa apat na anghel na nakatakang pakawalan ang mga hangin upang umihip sa lupa, na sumisigaw, "Pigilan, pigilan ang apat na hangin, na huwag silang umihip sa lupa hanggang sa matatakan ko ang mga lingkod ng Diyos sa kanilang mga noo." Ngunit sapagkat ang mga tao ay masuwayin, hindi mapagpasalamat, hindi banal, gaya ng sinaunang Israel, ang panahon ay pinahahaba upang ang lahat ay makarinig ng huling mensahe ng awa na ipinahahayag nang may malakas na tinig. Ang gawain ng Panginoon ay nahadlangan, ang panahon ng pagtatatak ay naantala. Marami ang hindi nakarinig ng katotohanan. Ngunit bibigyan sila ng Panginoon ng pagkakataong makinig at magbalik-loob, at ang dakilang gawain ng Diyos ay magpapatuloy. Manuscript Releases, tomo 15, pahina 292.

Yaong mga tatatakan ay tatatakan bago sumapit ang batas ng Linggo, sapagkat mababalaan lamang ang sanlibutan, at sa gayon ay matawag na lumabas mula sa Babilonia, sa pamamagitan ng pagkakita sa mga lalaki at babae na, sa krisis ng batas ng Linggo, ay may tatak ng Diyos. Ang pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo ay nagsimula noong Setyembre 11, 2001, subalit naantala ang panahon ng pagtatatak.

Ang lahat ng mga propeta ay nakatuon sa huling salinlahi, at ang siping ito ay tuwirang tumutukoy sa huling salinlahing iyon. Sa huling salinlahing ito ang bayan ng Diyos ay hindi "lumakad sa

Kaniyang payo,” at dahil doon nahadlangan at naantala ang panahon ng pagtatatak. Ito’y naantala at nahadlangan ng hayop na mula sa kalaliman sa Apocalipsis kabanata labing-isa, na pumaslang sa dalawang propeta. Ang hayop na iyon sa panahon ng Rebolusyong Pranses ay ang ateismo, at nagsilbing tipo ng kilusang ateistiko na ipinasok ng mga nagpakilala ng “woke-ism”—na ngayo’y kinakaharap ng sanlibutan—sa kilusang Future for America; at pagkatapos ay tumigil ang Future for America sa paglakad ayon sa payo ng Diyos at pinahintulutan ang impluwensiya ng mga nagtaguyod ng kanilang makabagong adyendang homoseksuwal, kalakip ng iba pang nagtaguyod ng pagtatakda ng panahon, upang hadlangan ang panahon ng pagtatatak.

Marami sa mga ipinahayag sa akin ang nag-uumapaw sa aking isipan, na halos hindi ko na alam kung paano ito ipahayag. Gayon man, hindi ako makapananatiling tahimik. Ang Panginoon ay nagngingitngit laban sa mga taong itinataas ang kanilang sarili upang mamuno sa kanilang kapwa-tao, at isakatuparan ang mga panukalang hinatulan ng Espiritu Santo. Higit kaysa sa kaya kong ipahayag ang aking pagkagulat sa inyong pagkabigong mapagwari na hindi itinalaga ng Diyos ang mga lalaking ito. Ang bagong kaayusan ng mga bagay ay nararapat na magpabagabag sa inyo, sapagkat wala itong basbas ng langit.

Ang likas na puso ay hindi dapat magdala ng sarili nitong nadungisan at nakasisirang mga simulain sa gawain ng Diyos. Hindi dapat ikubli ang mga simulain ng ating pananampalataya. Ang mensahe ng ikatlong anghel ay dapat iparinig ng bayan ng Diyos. Ito’y lalawak hanggang sa malakas na sigaw. May itinakdang panahon ang Panginoon kung kailan Niya wawakasan ang gawain; ngunit kailan ang panahong iyon? Kapag ang katotohanang ipahahayag para sa mga huling araw na ito ay lumaganap bilang patotoo sa lahat ng mga bansa, saka darating ang wakas. Kung makapasok ang kapangyarihan ni Satanas sa mismong templo ng Diyos, at mapakikilos niya ang mga bagay ayon sa kanyang nais, ang panahon ng paghahanda ay mapapahaba.

Narito ang lihim ng mga kilusang isinagawa upang salungatin ang mga lalaking isinugo ng Diyos na may mensahe ng pagpapala para sa kanyang bayan. Kinamuhian ang mga lalaking ito. Ang mga lalaking ito at ang mensahe ng Diyos ay hinamak, na gaya ng totoo ring kinamuhian at hinamak si Cristo mismo sa kanyang unang pagparito. Ang mga taong nasa mga posisyong may pananagutan ay nagpakita ng mismong mga katangiang inilantad ni Satanas. Pinagsikapan nilang pamunuan ang mga isip, upang pasakupin ang kanilang pangangatwiran at mga kakayahan sa ilalim ng hurisdiksiyong pantao. Nagkaroon ng pagsisikap na ilagay ang mga lingkod ng Diyos sa ilalim ng pamamahala ng mga taong walang kaalaman at karunungan ng Diyos, o karanasan sa ilalim ng paggabay ng Banal na Espiritu. May mga simulain na sumilang na hindi sana dapat nasilayan ang liwanag ng araw. Ang ilehitimong anak ay dapat sanang nasupil agad sa sandaling ito’y huminga ng una nitong hininga ng buhay. Ang mga taong may hangganan ay nakikipagdigma laban sa Diyos at sa katotohanan at sa mga hinirang na mensahero ng Panginoon, na sinasalungat sila sa bawat paraang napangahasan nilang gamitin. Isaalang-alang ninyo kung anong kabutihan ang nasa karunungan at mga plano ng mga nagmamaliit sa mga mensahe ng Diyos, at, gaya ng mga eskriba at mga Pariseo, ay humamak sa mismong mga lalaking ginamit ng Diyos upang iharap ang liwanag at katotohanang kailangan ng kanyang bayan. The 1888 Materials, 1525.

Ang panahon ng pagtatatakan na nagsimula noong Setyembre 11, 2001, ay nahadlangan sapagkat pinahintulutang makapasok ang mga kinatawan ni Satanas sa "mismong templo ng Diyos." Ang usaping nararapat mapansin dito ay na, mula 1798 hanggang 1844, itinayo ang templong Millerita, at noong Oktubre 22, 1844, ang sugo ng tipan ay biglang dumating sa kaniyang templo. Ang templo at ang hukbo ay nayurakan ng kapapahan sa loob ng isang libo't dalawang daan at animnapung taon, at nang matanggap ng kapapahan ang sugat na nakamamatay, sinimulan ni Cristo ang gawaing pagtatayo ng templong Millerita, at ang sagisag ng templo ay ang bilang na apatnapu't anim, ayon sa ilang saksi.

Noong ika-11 ng Agosto, 1840, bumaba ang anghel ng Apocalipsis 10, at nagsimula ang paghuhukom sa Protestantismo. Ang kasaysayang iyon ay inuulit hanggang sa kahuli-hulihang titik.

Sa Kasulatan, ang "hanging silanganan" ang nagpapalubog sa mga sasakyang-dagat ng Tarshish, at nagpapabagsak sa yaong dakilang lunsod na Tyrus, at nagiging sanhi upang ang mga hari at ang mga mangangalakal ay tatlong ulit na sumigaw, "sa aba, sa aba" (aba, aba). Ngunit sa talatang kay Isaias na ating isinasaalang-alang, ang araw ng "hanging silanganan" ay ang araw na "pinipigil ng Diyos ang kaniyang mabagsik na hangin." Sa talatang ito, ang "hanging silanganan" ay pinananatiling napipigil, upang hindi hadlangan ang gawain ng ikatlong anghel; isang gawang natutupad sa panahon ng huling ulan. Sa talatang ito, ang paksa ng "hanging silanganan" na pinananatiling napipigil ay tumutukoy sa huling ulan, sa gawain ng ikatlong anghel, at sa pagtipon palabas ng iba pang mga anak ng Diyos na nasa Babilonya. Sa panahong iyon, pinipigil ng apat na anghel ang apat na hangin, sa panahon ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo.

At pagkatapos ng mga bagay na ito, nakita ko ang apat na anghel na nakatayo sa apat na sulok ng lupa, na pinipigil ang apat na hangin ng lupa, upang huwag umihip ang hangin sa lupa, ni sa dagat, ni sa alinmang punongkahoy. At nakita ko ang isa pang anghel na umaakyat mula sa silangan, na taglay ang tatak ng Diyos na buhay; at siya ay sumigaw nang malakas sa apat na anghel, na sa kanila ay ipinagkaloob na saktan ang lupa at ang dagat, na sinasabi, Huwag ninyong saktan ang lupa, ni ang dagat, ni ang mga punongkahoy, hanggang sa matatakan namin sa kanilang mga noo ang mga alipin ng aming Diyos. Pahayag 7:1-3.

Ang pagpigil sa "silangang hangin," ang pagpigil sa "mga bansang galit," at ang pagpigil sa "apat na hangin" ay pawang nagaganap sa panahon ng huling ulan, sapagkat yaon ang panahon ng huling ulan kung kailan inilalagay ang tatak ng Diyos sa Kaniyang bayan. Ang apat na hanging pinipigil ng apat na anghel ay isang sagisag ng Islam.

Pinipigil ng mga anghel ang apat na hangin, na inilalarawan bilang isang nagngangalit na kabayo na nagnanais kumawala at rumagasa sa ibabaw ng buong lupa, nagdadala ng pagkawasak at kamatayan sa dinaraan nito.

"Matutulog ba tayo sa mismong bingit ng walang-hanggang sanlibutan? Magiging manhid at malamig at patay ba tayo? Oh, nawa'y mapasaating mga iglesya ang Espiritu at hininga ng Diyos na ihip sa Kaniyang bayan, upang sila'y makatayo sa kanilang mga paa at mabuhay. Kailangan nating makita na makipot ang daan, at makitid ang pintuan. Ngunit sa ating pagdaan

sa makitid na pintuan, ang kaluwangan nito ay walang hangganan.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

Lalo pa nating tatalakayin ang mga katotohanang ito sa susunod na artikulo, sapagkat “sa mga araw ng mga haring ito,” na kinakatawan ng ikawalong kaharian ng propesiya sa Biblia, na “kabilang sa pito” na mga kaharian, doo’y itatatag ng Diyos ang isang walang-hanggang kaharian.

At sa mga araw ng mga haring ito ay magtatatag ang Diyos ng langit ng isang kaharian na kailanman ay hindi mawawasak; at ang kahariang yaon ay hindi maiiwan sa ibang bayan, kundi dudurugin at lilipulin nito ang lahat ng mga kahariang ito, at mananatili magpakailanman. Yamang nakita mo na ang bato ay nahugot mula sa bundok na hindi sa pamamagitan ng mga kamay, at dinurog nito ang bakal, ang tanso, ang luwad, ang pilak, at ang ginto; ipinakilala ng Dakilang Diyos sa hari kung ano ang mangyayari pagkaraan nito; at ang panaginip ay tunay, at ang kahulugan nito ay tiyak. Daniel 2:44, 45.